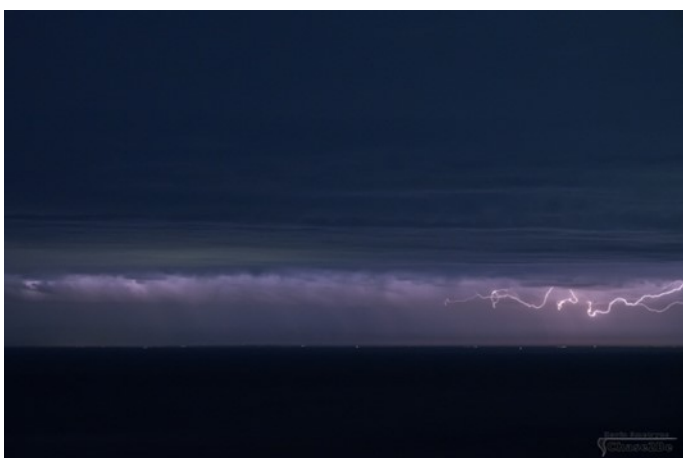

Stormchasing verslag 18-20 mei 2022 (Chase2BE)

Kevin Smetryns

Eindelijk konden we weer! Voor de stormjagers werd het lange wachten vorige week beloond met enkele stevige dagen onweer in binnen- en buitenland. Met chase2be waren we ook op verschillende tijdstippen en locaties op pad. Voor mij begon het allemaal woensdagavond, toen we met 4 personen hadden afgesproken in Aalter, tussen Gent en Brugge. Doelwit: de Franse oeaalkust, in de buurt van Boulogne-Sur-Mer. Na een goede portie vlees in een restaurant nabij Calais trokken we richting doelwit bij het vallen van de avond. De eerste onweders waren intussen ontstaan langs de kust van Bretagne en Normandië, zoals voorzien door weermodel Arome. We vonden een prachtig uitkijkpunt net boven Boulogne, langs enkele kliffen en in de buurt van oude oorlogsbunkers. Hier gingen we rustig bekijken wat er zich allemaal voor onze neus zou afspelen. Uiteindelijk werd het donker genoeg en kwam het onweer ook dichterbij, net genoeg om enkele eerste bliksemplaten te schieten.

Een goede start maar weinig bijzonder. De bewuste lijn met onweer die zich boven het Kanaal bevond had niet echt de neiging dichterbij naar de kust toe te komen zoals gehoopt. Ondertussen werden onweersbuien in het binnenland belangrijker. Terwijl het eerst om een enkeling in de buurt van Parijs ging, werden met het verstrijken van de tijd meer en meer cellen bliksemactief naar het noorden toe, richting Belgische grens. Toen het duidelijk werd dat onze focus hierop moest liggen, besloten we snel terug te keren richting startpunt Aalter in België. Met de hoop net voor de meest noordelijke en actiefste cel te geraken. We kwamen uiteindelijk net iets te laat in de zone terecht waarin de mature onweersbuien goed van wal staken. We vonden nog net een plekje om heel even te kijken maar ideaal stonden we daar echter niet.

Leuke momenten, leuke beelden. Maar toch nog altijd niet goed genoeg. Wegens de korte actietijd was er niet genoeg speling om

de instellingen echt goed te krijgen. Het zal toch geen waar zijn zeker? Een hele nacht chasen voor enkel dat? Even zag het daar naar uit maar het was nog niet gedaan. Er waren nog genoeg andere cellen op komst achter deze. We moesten wel oostelijker gaan. De buurt van Aalst leek ons goed om een nieuwe actieve cel op de lijn op te wachten. Aalst ja... daar waar ik ongeveer woon. Ken je daar een plek vroegen ze aan mij? Wat een vraag... de kouter uiteraard! Waar we uiteindelijk ook zouden belanden. 500 meter van mijn woning. En wat een goede beslissing was dat! Het onweer kwam met veel vuurwerk naar ons toe in de vorm van stevige CG's en fijne crawlers.

Nadat het ook op die locatie uiteindelijk begon te regenen, besloot 1 wagen terug huiswaarts te rijden. Zo konden ze wat slapen en zich opladen voor de chasdagen die nog zouden volgen. Wij gingen met 2 nog even verder. We reden nog naar Zaventem voor

een laatste cel maar die bleek ons te snel af te zijn. We konden vanuit de wagen wel nog genieten van enkele stevige bliksems, waaronder een stevige CG op het domein van de luchthaven. Intussen begon het al te schemeren, dus tijd om afscheid te nemen. Dat deden we in Erpe-Mere op de carpoolparking. Maar eerst nog de laatste shots van deze eerste chase. Er waren immers nog enkele lichtere onweersbuien actief in de regio. De celletjes hadden nog wat bliksem en mammatus aan boord, zoals te zien op volgende foto. Daarna was het tijd om wat te slapen!

De slaap was echter van korte duur. Van 6u30 tot 11u ongeveer. Toen ik op dat uur wakker werd en even mijn gsm checkte of er nog iets gebeurde, zag ik dat er al een nieuwe cluster vanuit Frankrijk onderweg was naar... jawelle, Welle. Dus snel kleren aan en terug de kouter in! Eenmaal daar opgesteld stond ik oog in oog met een fraaie wolkenkraag. Terwijl ik met een lokale landbouwer nog even praatte over de toestand van de droogte en de welgekomen regen die zich aankondigde, werd het gerommel steeds prominenter. Uiteindelijk moest ik na het beeld hieronder heel snel gaan lopen richting huis om gelukkig net op tijd aan de voordeur te komen. Daarna barste het onweer los met rukwinden en veel regen.

Daarna was er heel even rust. Ik had slechts een halve dag verlof, dus na de middag ging ik nog wat (thuis)werken en op tijd in bed. Vrijdag hetzelfde verhaal maar dan in de voormiddag. Want vanaf 12 uur was het weer chasen geblazen, deze keer in Duitsland. Chasen in estofex level 3 gebied, zoveel gebeurt het niet op een jaar. Wegens de halve dag verlof waren mijn opties beperkt. In feite moest ik wat achter de feiten aan hollen vanaf het begin. Het andere team was al van voor de middag in Duitsland, zij hadden meer tijd. Ik ontmoette 2 mede chasers geheel toevallig op een snelweg parking. We besloten uiteindelijk samen Duitsland in te rijden. De meest noordelijke cellen, die de grootste kans hadden op tornadische activiteit, konden we niet meer inhalen. Onze focus lag dan ook zuidelijker, richting Koblenz. Enkele geïsoleerde cellen trokken vanuit Frankrijk en de Ardennen richting die regio. Uiteindelijk waren we op tijd op locatie, zodat we in de buurt van Mendig deze prachtige HP supercell konden onderscheppen.

Een gevaarte zo bleek, want er viel grote hagel uit boven Mayen, dat ook niet zover van onze locatie lag. We konden er nog net aan ontsnappen toen de storm te dichtbij kwam. In het gewoel raakten we echter elkaar kwijt, dus onze chases gingen apart verder. Ik besloot nog even wat verder zuid te rijden richting Kaiserslautern. De actiefste cellen kreeg ik echter niet meer goed te pakken wegens problemen met de omgeving en positionering. In de buurt van Alzey kon ik wel nog even bekomen van de hectiek en intussen genieten van de rust en zonsondergang in een prachtige omgeving, terwijl de laatste cellen stilaan wegtrokken. Daarna volgden nog bijna 4 uren rijden naar huis, om met een heel tevreden gevoel deze eerste case van het seizoen af te sluiten.

